

Gazeta Codzienna Narodowa i Obca.

Prenumerata w Warszawie kosztuje na Kwartał Zł: 10. po Województwach z Poczta na Kwartał Zł: 15

WIADOMOŚCI HANDLOWE

CENA PRODUKTÓW:

WARSZAWA.	KRAKÓW:	GDĄSK.	ELBLĄG:	BERLIN
korzec Warszawski.	Korzec Krakowski:	Łaszt 56 Szeffi i pół, Szeffel 14 garcy	Łaszt	Szeffel
Złp:				
Pszenica. od 32 do 33.	od 18 do 24	od 1556 do 1380.	1140 — 1300.	20 i pół
Żyto. od 17 do 18.	10. 12	od 730 do 750.	620 — 640.	16. g: 8.
Jęczmień. od 12 do 13.	8. 10	od 610 do 630.	560 — 620.	14. g: 22.
Owies. od 9 do 10	5. 6	od 420 do 430.	540 — 360.	9
Gróch. od 10 do 12	8. 11	od 820 do 850.	600 — 620	24.
Jagły — „ — „	28. 38	— „ — „	—	—
Miód kam 32 fu: Zł: 26 do 42.	—	—	—	—
Wosk - 76 „ 80.	—	—	—	—
Łój. od 30 do 31.	—	—	—	—
Potaż „ 14 do 16.	—	—	—	—
Wetna. kam: 50 do 84.	—	od 54 do 72.	—	—

Cena Towarów w Warszawie.

Kawa kamień 24 fun:	od 78. do 84. Zł.
Cukier dto „ dto	Zł: 47.
Porter beczka „	Zł: 350.
Śledzie Hollend: beczka	Zł: 250.
Rum Oxelt	Zł: 1020.

Cena żelaza.

Żelazo sztabowe Cetnar. 128. f.	Zł. 34. do 38
Blacha żelazna Cetnar. 160. f.	— 84. — 89
pobielana Sk. 225. Tafel.	— 144. — 168.

Kurs Monet w Warszawie:

	przedają	kupują
MONETY. Dukat holl. nowy	Zł. 19. gr 9.	19. gr 8.
Stary ważny.	— 19. gr 6.	19. gr 5.
Erydryksdory.	— 33. gr 22.	
Assygn. Ross.	— 181. —	181. —
Ruble srebrne.	— 103. 1/3	102.

Kurs Wexlów w Warszawie.

	przedają	kupują
Amsterdam 2 M.	- 141 3/4	141 1/2
Augsburg 2 M.	- 98.	
Berlin 2 M.	- 100, 1/4.	100.
Vista	100 3/4.	
Gdańsk	---	
Vista	- 100.	---
Hamburg 2 M.	- 151 1/4	151, 3/4
Lipsk 2 M. WZ:	103, 1/2	
Vista	---	
Londyn 3 M. 6. tal. 9. srg.		
Vista		
Paryż 2 M.	- 81. 1/2.	80.
Wiedeń 2 M.	- 105	
Vista	- 105 1/2	
Wrocław	101.	
Vista	100. 1/2	

i prawach Monarchów do rządów powołanych.

(z Brukselskiego Dziennika: *Le vrai libéral*: — Drugi wyciąg. Obacz Numer 154. Gazety Codziennej).

„Władza Królewska w Europie, (słowa Autora) była niegdyś jedną i tą samą wszędzie: rządili nią powszechnie Monarchowie samowładni. Od trzydziestu lat, zmienił się znacznie ten dawny polityczny jej układ. Rząd Sułtański już tylko w samym Konstantynopolu istnieje; a rząd Monarchiczny w dzisiejszych państwach Europy, składa się już z szczątków tylko dawnego samowładztwa Królów, albo z rządu Konstytucyjnego. — Myśl (którą Autor dalej rozbiiera), jakoby Królowie byli Ojcami ludów, nie zgadza się przecież z żadnym z trzech wymienionych rządów. Ojowska władza Królów, póki jej Konstytucja nie ograniczyła, sławioną była tylko w prozie, wierszach i obrazach. Ale głos mówców, poetów i malarzy, nie jest — jak wiadomo — głosem czystej prawdy. — Od Appellesa, który miał wyłączny przywilej malowania Alexandra W. syna Jowisza Ammona, aż do sławnego Le Brun, który Ludwika Wielkiego zawsze pod postacią Bóstwa wystawiał, chociaż Ludwik synem Boskim nie był; od Horacjusza do Boala, który pierwszego równie w sztuce pisania wiersza, jako i w pochlebstwach, godnie naśladować umiał; — zawsze uczonym i obdarzonym talentami wolno było odważyć się na wszystko... byle Królów pochwalić: a wszakże nie w dziełach wyobraźni, szukać wypadu prawdy, rozsądku i filozofji politycznej!

„Królowie są ojcami ludów!... są pasterzami poddanych!... Wyobrażają Bóstwo najwyższe!... Jakieżto zastarzałe

marzenia! równie stare jak świat tylna pełniony błędami, które przesąd zaprowadził, a nałóg wkorzenił. W prawdzie obdarzało nas niekiedy przyrodzenie, nędzą ludów poruszone, Tytusami i Henrykami IV. ale ileż potem wieków nieplodnemi było w podobnych Monarchów!

„Przyznać wszelako potrzeba, że jeżeli w Monarchjach despotycznych, Królowie nie są ojcami ludów, pochodzi to ztąd: iż nigdy prawie ich rozum i serce nie jest do tak wielkiego przeznaczenia kształcone. Są to dzieci zepsute, które później stają się ludźmi słabemi i do oszukiwania łatwemi. W dzieciństwie, są zwykle najgorzej z pośród wszystkich dzieci wychowanemi, a w wieku dojrzałym nie posiadają nawet doświadczenia pospolitym ludziom właściwego, albowiem wychowanie, dostojność i nierówność jaka pomiędzy nimi a poddanemi zachodzi, nie pozwala im wchodzić w stosunki z ludźmi, i zastanawiać się nad rzeczami. Wielka Księga dziejów, jest wprawdzie otwartą przed ich oczami: ale potrzeba oka doświadczonego, rozumu napojonego czystą filozofją, aby spostrzedz i odróżnić tę podle pochlebstwa, któremi przedajni dziejopisowie umieją życia Królów przyozdobić.

„W rozbiórce wad Samowładnego rządu, sprawiedliwa filozofja policzyć powinna błędne wychowanie Królów, i wszelkiego rodzaju pochlebstwa i podstęp, które są zwykłym złego wychowania skutkiem. Królowie potrafią wszystko, co chcą tylko; często więc chcą więcej, niż im wolno, i takby sobie postąpił najpospolitszy z ludzi, gdyby rozsądek i powaga ustaw nie określiła ich praw i powinności.

„A chociażby nawet wszyscy Królowie byli dobrimi i oświeconemi; chociażby istotnie czuli ojcowskie do nięszczęśliwych poddanych swoich przywiązanie,

czyliż nie widzimy dobrych ojców, którzy wszelako błędzą w zarządzie spraw rodzinnych? Czyliż Królowie mogą sami przez się Państwem władać? Nie nauczyło nas doświadczenie, że często mimo najczystszych chęci, popełniali najgrubsze błędy; i że przymioty ich osobiste, nie mają żadnego stosunku z sprawami, które się w ich imieniu dzieją? Ah! cóżbyśmy sądzili o prawach, któreby miłosierdziu każdego z obywateli, zostawiały los, wolność i życie dzieci jego? — Mądrość co tkwi w prawach cywilnych, napawać powinna polityczne prawa, i równie jak tam ścieśniać samowolność każdego.

„Ludy zostawione dowolności Królów, dręczone nieograniczoną ich władzą, pozbawione opieki i bezpieczeństwa, długo jęczały w więzach, w które je nieoświecenie i niemoc wtrąciła. Dojrzałe teraz, domagają się wszędzie praw im wydartych, żądają Konstytucji i chcą należyć do zawiadywania sprawami politycznymi. Chępli się przez kilkadziesiąt wieków królów, iż władza ich pochodzi od Boga, jak gdyby dzieło Boga pomocy ich oręża potrzebowało! Na tej zasadzie opierała się władza Królów, i długo wierzyły jej ciemne ludy. Ale poznały nakoniec, iż władza raz bez granic, drugi raz bezsilna i słaba, niemoże z źródła boskiego wypływać: nie pragną więc szczęścia, tylko na zasadzie wolności prawnej ugruntowanego, bo niechcą go dłużej na zmiennych i niepewnych uczuciach ojcowskich Monarchy opierać!

„Takie są życzenia i do tego dążą usiłowania ludów Europy! Znużone pod ciężarem jarzma i despotyzmu, niechcą już rozsypywać złota i krwi rozlewać, dla prywatnego interesu dworów; pragną od tąd, zależeć jedynie od praw i być Panami wolności, majątku i życia własnego.

„To zajmuje mieszkańców państw

wszystkich, ludzi wszelkiego wieku i stanu: to jest niewyczerpanym przedmiotem wszystkich pism i rozmów; to powtarzają zgodnie pod tysiącami postaciami wszystkie wolno myślących głosy; od jednej do drugiej osi! — Tegoto chcą narody, a wielu Monarchów wspaniałomyślnych i czułych na głos ludów swoich, zrozumiało już ich chęci. Ale ograniczona prawem władza Monarchów, niepodobna się nikczemnym dworzanom i podłym pochlebcom, bo z rządem Konstytucyjnym ustać musi ich wpływ i samowolność; której się w imieniu Monarchy dopuszczają. Starają się oni przekonać: iż tronem grozi upadkiem rząd Konstytucyjny, który jest najsilniejszą ich podporą; a jeżeli dozwolą ludom wznieść poręcz przeciw despotyzmowi, to chyba pod tym tylko warunkiem, ażeby im klucz od niej był zostawionym: Ta to jest skryta przyczyna, co zwłóczy i utrudza postęp odrodzenia się Europy!”

(Dokończenie w następnym Numerze.)

TOWARZYSTWO DOBROCZYNNOSCI.

Wkrótce, skoro bilety Loteryjne sprzedane zostaną, będzie ciągniona w Salach Ratusza Miasta Stołecznego Warszawy Loterja na korzyść ubogich; w której równie jak w zeszłych latach, połowa Biletów wygra fanty rozmaitej wartości, między którymi wiele zaleca się tak pięknością jako ceną: Bilety wchodowe dodają się bezpłatnie: do trzech Loteryjnych biletów, wchodowy jeden.

Dla wygody Dam, pierwszy rząd krzeseł numerowanych będzie umieszczony, do których bilety także bezpłatnie do pięciu fantowych, jeden krzesłowy dodawane będą w biurze Towarzystwa Dobroczynności na Sto: Krzyskiej ulicy w kamienicy Dzieciątka Jezus.

Biletów Loteryjnych dostanie:

1. U wszystkich Dam które zbierania fantów łaskawie podjąć się raczyły.
2. w Handlu W. Noffoka.
3. w Handlu W. Czabana.
4. w Handlu WW. Mencla i Mioduszewskiego.
5. w Księgarni WW. Zawadzkiego i Węckiego.
6. w Instytucie Tow: Dobr: u Franciszkanów na Nowym Mieście.
7. w Sklepie Ubogich.
8. w Biorze Tow: Dobr: na Sto: Krzyżskiej ulicy.

Dzień ciągnięcia afiszem ogłoszony będzie:

Commissja Najwyższa Examinacyjna

Stosownie do Artykułu 58. postanowienia Xięcia Namiestnika Królewskiego z d. 12 Listopada 1816 stanowiącego Komisjsje Examinacyjne, podaje do publicznej wiadomości iż na posiedzeniu w dniu dzisiejszym odbytym, uznane zostały jako kwalifikujące się do posad lekarzy Obwodowych następujące osoby, jako to:

Karol Friedrich Pflöser Zast: Lek: Obw: Kalwaryjskiego.

Andrzej Niemierowski Lipnowskiego.

Tomasz Wejgartch Słobnickiego.
 Jan Winiarski Kieleckiego.
 Felix Klichowski Olkuskiego.
 Ferdynand Beyer Piotrkowskiego.
 Neubarth Sieradzkiego.
 Izajasz Blumemberg były Chirurg Powiatu Łukowskiego

Którym świadectwa zdolności sprawowania z użytkiem dla kraju obowiązków do wspomnianego urzędu przywiązanych wydane zostały; zaś JP. Gotfried Thejner Doktor Medycyny i Chirurgji złożył osobiście Examen, wiadomości Lekarskich na fizyka Wojewódzkiego, i otrzymał podobnie świadectwo zdolności sprawowania rzeczonożego urzędu z szczególnym dla kraju użytkiem:

Wszystkie te osoby zapisane zostały w liście Kandydatów usposobionych do właściwych im posad.

Działo się w Warszawie na Posiedzeniu dnia 15. Marca 1819.

W zastępstwie Minis: Prezydującego.
 Radzca Stanu.
 (podpisano) Staszi.
 (podpis:) Zieliński Sekr:

DOSTRZEZENIA METEOROLOGICZNE czynione w Warszawie przez Ant: MAGIER

Dnia	Termometr		Barometr			Wiatr	Stan Nieba	Wysokosc wzd. na Wisle.		
	rano	ciepła	zimna	cale	linje			decz: li:	lokie	cale
9 Kwietnia			5	27	11	8	Wschodnio-północny	Słońce.		
10 Kwietn:			3	27	8	4	Południowy.	Pogoda.		

Wydawcy odpowiedzialni.

Antoni Magier